



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 maja 1964 r.

Nr 34

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 147 — nr 126 z dnia 26 kwietnia 1964 r. w sprawie zakresu i trybu stosowania przepisów ustawy o gospodarce paliwowo-energetycznej w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, w niektórych jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości oraz w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” 299

ZARZĄDZENIA:

- 148 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 maja 1964 r. w sprawie opracowania generalnych założeń inwestycji 300
- 149 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 maja 1964 r. w sprawie uzgadniania poczynąń w zakresie inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej 301
- 150 — Ministra Łączności z dnia 29 kwietnia 1964 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Łączności 302
- 151 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 kwietnia 1964 r. zmieniające zarządzenie w sprawie kierunków studiów i stanowisk uzasadniających pobieranie przez pracowników z wyższym wykształceniem uposażenia według stawek „L” 302
- 152 — Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa z dnia 24 kwietnia 1964 r. w sprawie współpracy organów i jednostek organizacyjnych resortów zdrowia i opieki społecznej oraz rolnictwa w zakresie zwalczania niektórych chorób zakaźnych 302

OBWIESZCZENIE

- 153 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 28 kwietnia 1964 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm 303

147

UCHWAŁA Nr 126 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 1964 r.

w sprawie zakresu i trybu stosowania przepisów ustawy o gospodarce paliwowo-energetycznej w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, w niektórych jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości oraz w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się ze zmianami wynikającymi z niniejszej uchwały:

- 1) w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej,
- 2) w jednostkach wojsk wewnętrznych, Milicji Obywatelskiej, służby zdrowia i centrali Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zwanych dalej „jednostkami MSW”,
- 3) w podległych Ministrowi Sprawiedliwości więzieniach, ośrodkach pracy oraz więziennych przedsiębiorstwach produkcyjnych i gospodarstwach rolnych, zwanych dalej „zakładami karnymi”,
- 4) w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”, podległym Ministrowi Komunikacji.

2. W jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, nie wymienionych w ust. 1 pkt 2, przepisy ustawy stosuje się w pełnym zakresie.

§ 2. Przepisu art. 6 ust. 1 ustawy nie stosuje się do inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej oraz jednostek MSW.

§ 3. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki

dostosują do potrzeb i warunków jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej oraz jednostek MSW przepisy wydawane na podstawie art. 4 ust. 2, art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 2 ustawy.

§ 4. Dla przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” Minister Komunikacji wydaje:

- 1) przewidziane w art. 4 ust. 2 pkt 2, 5 i 6, art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 2 ustawy przepisy w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej dotyczące urządzeń energetycznych:
 - a) sieci elektroenergetycznych trakcji kolejowej oraz stacji zasilania tej trakcji,
 - b) zabezpieczeń ruchu kolejowego,
 - c) łączności kolejowej;
- 2) przewidziane w art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 2 ustawy przepisy dotyczące trybu i zasad stwierdzania kwalifikacji osób, pod których kierownictwem i dozorem może być prowadzona eksploatacja urządzeń energetycznych nie wymienionych w pkt 1, oraz trybu i zasad stwierdzania kwalifikacji osób obsługujących te urządzenia.

§ 5. 1. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej sprawuje Wojskowa Inspekcja Paliwowo-Energetyczna, powołana przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

2. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem w jednostkach MSW przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej sprawuje organ powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

3. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem w zakładach karnych przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej sprawuje organ powołany przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

4. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej sprawują organy wyznaczone przez Ministra Komunikacji.

5. Przy wykonywaniu swych zadań organy, o których mowa w ust. 1—4, współpracują z Państwowym Inspektorem Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

§ 6. 1. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. Nr 22, poz. 114).

2. Funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o stosunku służbowym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 12, poz. 69).

3. Funkcjonariusze Służby Więziennej za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436).

4. Osoby odpowiedzialne za gospodarkę paliwowo-energetyczną w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” oraz pracownicy tego przedsiębiorstwa za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w dekreście z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216).

§ 7. 1. Kary na pracowników cywilnych w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej, jednostkach MSW i zakładach karnych, przewidziane w art. 18 ustawy, oraz kary przewidziane w art. 19 ustawy nakładane są na wniosek organów, o których mowa w § 5 ust. 1—3.

2. Przepisu art. 19 ustawy nie stosuje się:

- 1) do jednostek budżetowych resortu obrony narodowej,
- 2) do jednostek MSW.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Górnictwa i Energetyki, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

148

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1964 r.

w sprawie opracowania generalnych założeń inwestycji.

W wykonaniu przepisu § 1 pkt 1 zarządzenia nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1964 r. w sprawie podjęcia prac nad niektórymi zagadnieniami z dziedziny inwestycji zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Założenia generalne inwestycji, zwane dalej „założeniami generalnymi”, ustalają program kierunków rozwoju danej gałęzi lub grupy produkcji (usług) na tle perspektywicznego zapotrzebowania na tę produkcję (usługi) przy uwzględnieniu pełnego wykorzystania i intensyfikacji posiadanych zdolności produkcyjnych lub usługowych.

2. Założenia generalne opracowuje się dla gałęzi, grup, branż lub kierunków produkcji i usług materialnych, obejmując nimi wszystkie jednostki organizacyjne prowadzące działalność w danej gałęzi, grupie lub branży.

3. Założenia generalne opracowuje się również dla usług nieprodukcyjnych o znaczeniu ogólnokrajowym, których rozwój uzależniony jest od inwestycji w zakresie budownictwa inwestycyjnego, np. lecznictwo sanatoryjne, specjalistyczne, turystyka, wypoczynek, szkolnictwo wyższe, zawodowe itp.

4. Założenia generalne można opracowywać również dla usług mających znaczenie ogólnowojeńdzkie, np. rozwój sieci szkół podstawowych lub ośrodków służby zdrowia na terenie województwa.

§ 2. 1. O potrzebie opracowania założeń generalnych dla danej gałęzi, grupy lub branży decyduje minister, przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub prezes centralnego związku spółdzielczego, któremu podlega zjednoczenie wiodące (lub inna jednostka), właściwe dla danej produkcji lub usług.

2. Decydując o potrzebie opracowania założeń generalnych organy wymienione w ust. 1 wyznaczają jednostki organizacyjne, zwłaszcza zjednoczenia wiodące, zobowiązane do ich opracowania, oraz ustalają tryb i termin opracowania,

przy czym termin ten nie może być późniejszy niż do dnia 30 września 1964 r.

§ 3. 1. Założenia generalne podlegają uzgodnieniu i za-
twierdzeniu.

2. Założenia generalne powinny być skoordynowane z aktualną wersją planu perspektywicznego i pięcioletniego, z założeniami rekonstrukcji organizacyjno-technicznej gałęzi lub grupy oraz z założeniami generalnymi innych gałęzi lub grup oraz uzgodnione z właściwymi resortami i prezydiami wojewódzkich rad narodowych. W razie rozbieżności stanowisk uzgodnienia należy dokonać w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów. Uzgodnienie polega m. in. na określeniu terminów i kolejności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przyjętych w założeniach generalnych oraz na uzgodnieniu terminu realizacji inwestycji współzależnych i towarzyszących.

3. Do projektu założeń generalnych należy załączyć:

- 1) dowody wstępnego uzgodnienia z jednostkami organizacyjnymi właściwego ministerstwa (w zakresie założeń produkcji lub usług, techniki, inwestycji itp.),
- 2) dowody uzgodnienia z resortami i zjednoczeniami wiodącymi, prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie tej samej grupy lub branży, oraz resortami wytwarzającymi podstawowe zaopatrzenie dla przewidzianych inwestycji,

a ponadto w miarę możliwości:

- 3) dowody uzgodnienia lokalizacji ogólnej, uzyskane od właściwych organów zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych (Monitor Polski Nr 82, poz. 387),
- 4) dowody powiązania założeń generalnych z planami regionalnymi zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.